

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

เนื่องจากความพร้อมทางด้านครอบครัวของแต่ละคนไม่เท่าเทียมกัน นักเรียนนักศึกษาบางคนมาจากครอบครัวที่มีความพร้อมมีความสามารถที่จะชำระค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาได้อย่างเต็มที่ แต่ก็มีนักเรียนนักศึกษาอีกเป็นจำนวนมากที่มาจากครอบครัวที่มีความขาดแคลนยากจนไม่มีความสามารถที่จะชำระค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายระหว่างศึกษาได้ นักเรียนนักศึกษาเหล่านี้จึงมีความจำเป็นจะต้องกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.) เพื่อให้สามารถมีโอกาสที่จะได้ศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคต และภายหลังจากที่นักเรียนนักศึกษาเหล่านี้สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้ว นักเรียนนักศึกษาที่เป็นผู้กู้ยืมเงินจะต้องมีหน้าที่ชำระเงินคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.) แต่เมื่อพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันแล้ว ก็ยังมีปัญหาที่ทำให้ผู้กู้ยืมเงินไม่มีความสามารถที่จะชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้ จนทำให้ภาครัฐมีแนวคิดที่จะบัญญัติกฎหมายเพื่อให้ผู้กู้ยืมเงินปฏิบัติตามและสามารถจะชำระหนี้คืนกองทุนได้เต็มประสิทธิภาพแต่บทบัญญัติกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ก็ยังไม่ครอบคลุมครบถ้วนอย่างเพียงพอและยังมีประเด็นปัญหาอยู่หลายประการ ดังนี้

1. ปัญหาในเรื่องของเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาให้ชำระหนี้คืนกองทุนเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2560 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ได้รับไปตามสัญญากู้ยืมเงินคืนให้กองทุนตามจำนวน ระยะเวลา และวิธีการที่กองทุนแจ้งให้ทราบ และได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระเงินคืนกองทุน พ.ศ.2561 ข้อ 14 ระเบียบดังกล่าวกำหนดให้ผู้กู้ยืมมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมคืนให้กองทุนภายหลังจากวันที่ได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาหรือมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว 2 ปี ในการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุนให้ถึงวันที่ 5 กรกฎาคม หลังจากวันที่ได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาหรือมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา

แล้วเป็นเวลา 2 ปี เป็นวันที่ครบกำหนดชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุน จะเห็นได้ว่ากฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุน โดยการกำหนดระยะเวลาปลอดหนี้ภายหลังจากวันที่ผู้กู้ยืมเงินได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาหรือมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาแล้วเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งระยะเวลา 2 ปีที่กองทุนกำหนดให้เป็นช่วงปลอดหนี้นี้อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้กู้ยืมที่สำเร็จการศึกษาและสามารถหางานทำได้ซึ่งงานที่ทำนั้นให้ค่าตอบแทนในจำนวนที่มากพอที่จะทำให้ผู้กู้ยืมมีความสามารถในการชำระหนี้คืนกองทุนได้ แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้อาจจะไม่เอื้อประโยชน์ต่อผู้กู้ยืมเงินที่สำเร็จการศึกษาแต่เลือกที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและผู้กู้ยืมที่สำเร็จการศึกษาแล้วแต่ไม่สามารถหางานทำได้หรือได้ทำงานแล้วแต่ค่าตอบแทนที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะนำมาชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้ผู้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้ และสำหรับผู้กู้ยืมที่มีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาผู้กู้ยืมเหล่านี้จะไม่สามารถชำระหนี้คืนกองทุนได้เนื่องจากยังไม่สำเร็จการศึกษาต้องเปลี่ยนสถานที่เรียนหรือกลับไปเริ่มต้นเรียนใหม่จึงไม่มีความสามารถในการที่จะชำระหนี้คืนกองทุนภายหลังจากที่ครบกำหนด 2 ปีแล้วได้ หลักเกณฑ์ที่กำหนดให้ผู้เรียนชำระเงินคืนกองทุนภายหลังจากวันที่ผู้กู้ยืมเงินได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาหรือมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาและเวลา 2 ปีอาจไม่สามารถใช้บังคับกับผู้กู้ยืมทั้งสองกลุ่มที่กล่าวมาได้ เพราะเหตุนี้จึงทำให้การชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้ผู้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจึงไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้และทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้และก่อให้เกิดเป็นคดีความมากมายและถือได้ว่าเป็นการตรากฎหมายออกมาบังคับใช้และก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้กู้ยืมเงินที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้

2. ปัญหาการกำหนดอัตราดอกเบี้ย พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2560 มาตรา 44 วรรคสอง กำหนดให้เริ่มคิดดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กู้ยืมเงินนับแต่เวลาใดภายหลังจากที่สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วแต่อัตราดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดที่คิด ณ วันทำสัญญาต้องไม่เกินร้อยละ 7.5 ต่อปีและห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยทบต้น และระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระเงินคืนกองทุน พ. ศ.2561 ข้อ 17 กำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินต้องชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุนตามจำนวนที่กำหนดซึ่งเป็นการชำระเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมจัดการเงินกู้ในอัตราร้อยละ 1 ต่อปี การคิดดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมจัดการเงินกู้ให้เริ่มคิดตั้งแต่วันครบกำหนดชำระเงินกู้ยืมขอเงินต้นที่เหลือหลังจากชำระงวดแรกแล้ว และได้กำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินชำระเงินกู้ยืมกองทุนงวดแรกเต็มจำนวนซึ่งเป็นการชำระคืนเฉพาะต้นเงินไม่มีดอกเบี้ยในวันที่ครบกำหนดชำระ คือเป็นการยกเว้นดอกเบี้ยในการชำระต้นเงินงวดแรก จะเห็นได้ว่ามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาได้กำหนดไว้ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละ 7.5 ต่อปีและห้ามคิดดอกเบี้ยทบต้น เป็นการกำหนดดอกเบี้ยในอัตราที่สูงเกิน

สมควรสำหรับเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยหรือนักเรียนนักศึกษาที่ยากจนให้ได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และเป็นการกำหนดอัตราดอกเบี้ยแบบตายตัว ผู้กู้ยืมไม่มีทางเลือกในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยและเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยที่ไม่มี ความยืดหยุ่นที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้กู้ยืมหรือเป็นการจูงใจให้ผู้กู้ยืมมีความรู้สึกว่าจะต้องชำระเงิน กู้ยืมให้เร็วที่สุดเพื่อที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านดอกเบี้ย ดังนั้นการที่กฎหมายกำหนดอัตรา ดอกเบี้ยสูงสุดไว้ และอัตราดอกเบี้ยที่จะต้องจ่ายขึ้นอยู่กับปริมาณเงินกู้ยืมอาจทำให้ผู้กู้ยืมต้อง รับภาระหนักเกินสมควร

3. ปัญหาในส่วนของ การหาผู้ค้ำประกันการชำระหนี้เงินกู้ยืมการศึกษา พระราชบัญญัติ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2560 มาตรา 41 วรรคสอง ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการ ค้ำประกันเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไว้โดยให้นักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินต้อง ทำสัญญากู้ยืมเงินตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในการทำสัญญา กู้ยืมเงินคณะกรรมการจะกำหนดให้มีผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ค้ำประกันด้วยก็ได้ และระเบียบ คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ ให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระหนี้ค้ำประกัน พ.ศ.2561 ข้อ 10 ได้มีการกำหนดรายละเอียด เพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2560 ให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่ ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินต้องทำสัญญากู้ยืมเงินตามแบบที่กองทุนกำหนดที่สถานศึกษาที่นักเรียน หรือนักศึกษาผู้ขอกู้ยืมเงินศึกษาอยู่ทั้งนี้ต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ค้ำประกันด้วย จะเห็น ได้ว่าพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2560 และระเบียบคณะกรรมการกองทุน เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และการชำระหนี้ค้ำประกัน พ.ศ.2561 ไม่ได้กำหนดถึงรายละเอียดของผู้ที่จะมาเป็นผู้ค้ำประกันไว้ การค้ำประกันเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจึงใช้หลักเกณฑ์ทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ โดยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้กำหนดให้ บิดา มารดา หรือผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือคู่สมรส หรือบุคคลที่ประกอบอาชีพมีรายได้น่าเชื่อถือตามที่คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืม ประจำสถานศึกษากำหนดให้เป็นผู้ค้ำประกันได้ เนื่องจากว่าผู้กู้ยืมเงินมาจากครอบครัวที่ขาดแคลน และยากจนการที่จะหาผู้ค้ำประกันเงินกู้จึงเป็นเรื่องที่ยาก จึงทำให้โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ค้ำประกันเงิน ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจึงเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้กู้ยืมหรือไม่ก็เป็นครูอาจารย์ใน สถานศึกษาที่ผู้กู้ยืมศึกษาอยู่ กรณีดังกล่าวนี้จึงทำให้เกิดปัญหาในการที่จะบังคับชำระหนี้กับ ผู้ค้ำประกันเนื่องจากว่าในกรณีที่ผู้ค้ำประกันเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้กู้ยืม บุคคลเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นคนที่มีความขาดแคลนและยากจนเพราะเป็นคนในครอบครัวเดียวกับผู้กู้ยืมเงิน จึง

ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ยืมแทนผู้กู้ยืมได้ และกรณีที่ครูอาจารย์เข้าเป็นผู้ค้ำประกัน การชำระหนี้ก็อาจเพียงเพื่อให้การกู้ยืมเงินของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาของตน สำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยให้ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และครูบาอาจารย์ก็ไม่ควรที่ จะต้องมารับภาระในส่วนนี้ การบัญญัติกฎหมายให้มีผู้ค้ำประกันในการทำสัญญากู้ยืมเงินเพื่อ การศึกษาจึงอาจเป็นการสร้างภาระให้กับผู้กู้ยืมทั้งในขั้นตอนของการเริ่มต้นกู้ยืมและการสร้าง ปัญหาให้กับผู้ค้ำประกันเมื่อมีการบังคับชำระหนี้

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาในเรื่องของเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาในการชำระหนี้เงินค้ำประกันเมื่อสำเร็จ การศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา

ในประเด็นนี้เห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา พ.ศ.2560 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง และระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระ เงินค้ำประกัน พ.ศ.2561 ข้อ 14 โดยกำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมทั้งจำนวนคืน กองทุนภายในวันที่ได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาหรือมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือ นักศึกษาแล้วโดยกำหนดเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหรือมีคำสั่ง ให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาแล้วยังไม่ต้องชำระเงินค้ำประกัน หากรายได้ยังไม่ถึง เกณฑ์ขั้นต่ำที่เพียงพอต่อการชำระ คือมีรายได้ 200,000 บาทต่อปี โดยไม่ต้องกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำ สำหรับการปลอดหนี้ นอกจากนี้เมื่อแก้ไขมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้เขียนเห็น ควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระหนี้เงินค้ำประกัน พ.ศ.2561 ข้อ 14 ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์มาตรา 44 วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่นี้ด้วย

2. ปัญหาการกำหนดอัตราดอกเบี้ย

ในประเด็นนี้เห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา พ.ศ. 2560 มาตรา 44 วรรคสอง และระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระ หนี้เงินค้ำประกัน พ.ศ.2561 ข้อ 17 โดยกำหนดให้คิดดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กู้ยืมเงิน นับแต่เวลาภายหลังที่สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วเป็นอัตราดอกเบี้ยแบบคงที่ร้อยละ 1 ต่อ ปีและห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยทบต้น นอกจากนี้เมื่อแก้ไขมาตรา 44 วรรคสอง ดังกล่าวข้างต้นแล้ว

ผู้เขียนเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระเงินคืนกองทุน พ.ศ.2561 ข้อ 17 วรรคสาม โดยแก้ไขเป็นการคิดดอกเบี้ยหรือค่าธรรมเนียมจัดการเงินกู้ให้เริ่มคิดตั้งแต่วันครบกำหนดชำระเงินกู้ยืมขอเงินต้นที่เหลือหลังจากชำระงวดแรกแล้วและกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินชำระเงินกู้ยืมเต็มจำนวนภายในระยะเวลา 6 เดือนแรกหลังจากสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วจะได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระดอกเบี้ย

3. ปัญหาในส่วนของ การหาผู้ค้ำประกันการชำระหนี้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

ในประเด็นนี้เห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 มาตรา 41 วรรคสอง และระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระหนี้เงินคืนกองทุน พ.ศ.2561 ข้อ 10 โดยให้ยกเลิกข้อกำหนดในเรื่องของผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ในการทำสัญญากู้ยืมเงิน ระหว่างผู้กู้ยืมและกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา นอกจากนี้เมื่อแก้ไขมาตรา 41 วรรคสอง ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้เขียนเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการชำระหนี้เงินคืนกองทุน พ.ศ.2561 ข้อ 10 ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์มาตรา 41 วรรคสอง ที่ได้ยกเลิกนี้ด้วย

จากการพิจารณาบทสรุปและข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นถึงปัญหาในหลายๆ ประเด็นที่ทำให้การชำระเงินคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กองทุนได้วางไว้ เมื่อพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ทางกฎหมายแล้วจึงทำให้เห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์บางอย่างยังเป็นการก่อให้เกิดปัญหากับผู้กู้ยืมเงินมากเกินไป และหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ไม่ได้ช่วยให้ผู้กู้ยืมเงินสามารถชำระหนี้ได้จริง ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นเกิดจากการศึกษากฎหมายไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายของหลายๆประเทศ ที่มีวิธีการจัดการกับปัญหาดังกล่าวนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศ การศึกษาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์กับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทำให้กองทุนมีเงินทุนหมุนเวียน ผู้กู้ยืมเงินก็จะมีความสามารถในการชำระเงินคืนกองทุนมากขึ้น และทำให้มีผู้ที่สำเร็จการศึกษาที่จะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด